

prima instanță: Gh. Stratulat
instanța de apel: Iu.Cimpoi, L.Bulgac, N.Simciuc

dosarul nr. 2rac-91/16

DECIZIE

06 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței,

Judecător:

Judecători:

Tatiana Vieru,

Iurie Bejenaru, Oleg Sternioală,

Tamara Chișca-Doneva și Valentina Clevadî

examinînd recursurile declarate de către Camera de Licențiere prin intermediul reprezentantului său – Ana Samson și întreprinderea individuală „Bîrcă Angelica” prin intermediul reprezentantului său – avocatul Craiu Serghei,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de întreprinderea individuală „Bîrcă Angelica” împotriva Camerei de Licențiere cu privire la repararea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2015, prin care a fost admis apelul declarat de către întreprinderea individuală „Bîrcă Angelica”, casată integral hotărîrea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 12 mai 2015 și emisă o nouă hotărîre, de admitere parțială a acțiunii,

c o n s t a t ă:

La 19 septembrie 2014, reclamanta ÎI „Bîrcă Angelica” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Camerei de Licențiere cu privire la repararea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, este licențiată în activitate farmaceutică și aceasta este unicul tip de activitate a sa.

În acest context, afirmă că, la 13 noiembrie 2013, s-a adresat pîrîtei Camera de Licențiere cu o cerere privind obținerea unei permisiuni de a-și schimba adresa de activitate, însă cererea a fost respinsă, motiv pentru care a sesizat instanța de judecată.

Invocă ÎI „Bîrcă Angelica” că, ulterior, la 31 iulie 2014, acțiunea sa împotriva Camerei de Licențiere a fost admisă, ultima fiind obligată să modifice în licența sa nr. 01/1722 din 13 noiembrie 2013 adresa de desfășurare a activității, ceea ce se confirmă prin hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău.

Susține că, pe toată perioada aflării părților în litigiu, dînsa nu a avut posibilitate de a activa din lipsa permisului de activitate pe care-l putea oferi doar

Camera de Licențiere, iar din această cauză, a suferit pierderi atât materiale, cât și morale.

Astfel, afirmă reclamanta că, la momentul stopării activității, avea acumulate în stocurile sale medicamente, însă din motivele invocate, acestea nu au fost realizate și și-au pierdut termenele de valabilitate deci, nu mai pot fi realizate.

Costul acestor medicamente constituie suma de 13709,63 lei, fapt confirmat prin actul de trecere la cheltuieli și lichidare din 01 august 2014.

A mai specificat reclamanta că, a suferit pierderi prin venitul ratat în legătură cu imposibilitatea de a activa, care în opinia sa constituie suma de 231026,25 lei.

Mai menționează că, activînd de mai mult timp în domeniul farmaceuticii, a căpătat o încredere în fața clienților, care între timp devenise fideli întreprinderii și pe care dînsa i-a pierdut din motivul imposibilității de a activa.

La fel, a indicat că, întreprinderii i-a fost știrbită imaginea de debitor onest în fața instituțiilor financiar-bancare, deoarece întreprinderea cu greu făcea față obligațiilor contractelor de credit, pe care le avea față de bănci.

Reține reclamanta că, activitatea farmaceutică este unica afacere de familie și unica sursă materială de întreținere a familiei sale, de aceea inactivitatea acesteia s-a răsfrîns foarte negativ asupra situației materiale a familiei.

Solicită reclamanta ÎI „Bîrcă Angelica” încasarea din contul pîrtei Camera de Licențiere în beneficiul său a prejudiciului material în sumă totală de 244795,88 lei și suma de 50000 lei – cu titlu de prejudiciu moral, precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărîrea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 12 mai 2015, cererea de chemare în judecată depusă de către ÎI „Bîrcă Angelica” a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2015, a fost admis apelul declarat de către ÎI „Bîrcă Angelica”, casată integral hotărîrea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 12 mai 2015 și emisă o nouă hotărîre, de admitere parțială a acțiunii, după cum urmează. S-a încasat din contul Camerei de Licențiere în beneficiul ÎI „Bîrcă Angelica” prejudiciul material în sumă de 13709,63 lei și suma de 3000 lei – cu titlu de prejudiciu moral. În rest, acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Invocînd ilegalitatea deciziei enunțate, la 20 ianuarie 2016, Camera de Licențiere prin intermediul reprezentantului său – Ana Samson a declarat recurs, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2015, cu menținerea hotărîrii Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 12 mai 2015.

În motivarea cererii de recurs, reprezentantul recurentei Camera de Licențiere, a criticat decizia instanței de apel și a indicat că aceasta este neîntemeiată și urmează a fi casată pe motiv că, circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii nu au fost constatate și elucidate pe deplin. De asemenea a mai indicat că, circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, pe care instanța de apel le consideră constatate, nu au fost dovedite cu probe veridice și suficiente.

La fel s-a indicat că, la caz, decizia instanței de apel urmează a fi casată și pe motivul că nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată și s-a interpretat în mod eronat legea.

În rezultat, instanța de apel s-a eschivat de la exercitarea obligației impusă prin lege – înfăptuirea actului de justiție, a examinat superficial circumstanțele cauzei, nu a intrat în esența litigiului și nu a apreciat toate circumstanțele și probele existente ale cauzei, pronunțând hotărîre ilegală și neîntemeiată de admitere parțială a acțiunii, astfel fiindu-i încălcat în mod direct dreptul lor la judecarea în mod echitabil a cauzei, pe cînd concluzia primei instanțe despre necesitatea respingerii cererii de chemare în judecată este justă, ea avînd la bază cumulul dovezilor administrate în cadrul dezbaterilor judiciare, cărora le-a fost dată aprecierea juridică cuvenită, conform cerințelor art. 130 CPC RM.

Nefiind de acord cu decizia Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2015, la data de 16 februarie 2016, ÎI „Bîrcă Angelica” prin intermediul reprezentantului său – avocatul Craiu Serghei a contestat-o cu recurs, solicitînd admiterea recursului, casarea parțială a deciziei instanței de apel în partea respingerii pretenției privind încasarea venitului ratat și a admiterii parțiale a pretenției privind repararea prejudiciului moral, cu emiterea în această parte a unei noi hotărîri, prin care acțiunea cu privire la repararea prejudiciului material, moral și încasarea cheltuielilor de judecată înaintată de către ÎI „Bîrcă Angelica” să fie admisă în sensul declarat.

În susținerea recursului s-a indicat că, la examinarea pricinii în partea respingerii pretenției privind încasarea venitului ratat și a admiterii parțiale a pretenției privind repararea prejudiciului moral, instanța de apel nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei.

În rest, consideră că, concluzia instanței de apel este justă, ea avînd la bază cumulul dovezilor administrate în cadrul dezbaterilor judiciare, cărora le-a fost dată aprecierea juridică cuvenită, conform cerințelor art. 130 CPC RM.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Din actele pricinii rezultă că, decizia recurată cu recurs a fost pronunțată la data de 17 decembrie 2015 (vol.I, f.d.210-211), iar recursurile au fost depuse la 20 ianuarie 2016 și, respectiv la 16 februarie 2016 (vol.II, f.d.f.d.1-4,11-13).

Astfel, prin prisma prevederilor art. 434 alin. (1) CPC, instanța de recurs constată că recursurile depuse de către Camera de Licențiere prin intermediul reprezentantului său – Ana Samson și ÎI „Bîrcă Angelica” prin intermediul reprezentantului său – avocatul Craiu Serghei au fost declarate în termen.

Studiind materialele dosarului în raport cu argumentele invocate în cererile de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Camera de Licențiere prin intermediul reprezentantului său – Ana Samson este neîntemeiat și care urmează a fi respins, iar recursul depus de către ÎI „Bîrcă Angelica” prin intermediul reprezentantului său – avocatul Craiu Serghei urmează a fi admis, cu

modificarea deciziei instanței de apel, prin majorarea cuantumului prejudiciului moral încasat, în rest, decizia urmînd a fi menținută.

În favoarea concluziei enunțate se invocă următoarele argumente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și hotărîrea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. e) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să modifice decizia instanței de apel și/sau hotărîrea primei instanțe.

Colegiul judiciar reține prin prisma dispozițiilor art. 123 alin. (6) CPC, care statuează că, faptele invocate de una din părți nu trebuie dovedite în măsura în care cealaltă parte nu le-a negat și a art. 131 alin. (4) Codul de procedură civilă, care reglementează că, dacă o parte recunoaște în ședință de judecată sau în cadrul îndeplinirii delegației judiciare faptele pe care cealaltă parte își întemeiază pretențiile sau obiecțiile, aceasta din urmă este degrevată de obligația dovedirii lor, că pe tot parcursul judecării pricinii ÎI „Bîrcă Angelica” a insistat asupra faptului că este licențiată în activitate farmaceutică și aceasta este unicul tip de activitate a sa, iar Camera de Licențiere nu a negat acest fapt.

La fel, s-a constatat că, ÎI „Bîrcă Angelica” s-a adresat Camerei de Licențiere cu o cerere, solicitînd modificarea adresei de desfășurare a activității în licența nr. 036332 seria A MMII, eliberată la 24 decembrie 2010, însă ultima, prin răspunsul nr. 01/1722 din 13 noiembrie 2013, a refuzat în admiterea acesteia, motiv pentru care ÎI „Bîrcă Angelica” a sesizat instanța de judecată cu o acțiune, solicitînd recunoașterea ilegală a refuzului privind modificarea adresei de desfășurare a activității în licență și obligarea modificării în licență a adresei de desfășurare a activității.

Tot actele cauzei atestă că, prin hotărîrea Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 31 iulie 2014, cererea de chemare în judecată depusă de către ÎI „Bîrcă Angelica” a fost admisă, fiind recunoscut ilegal răspunsul Camerei de Licențiere nr. 01/1722 din 13 noiembrie 2013 privind modificarea adresei de desfășurare a activității în licența nr. 036332 seria A MMII, eliberată ÎI „Bîrcă Angelica” la 24 decembrie 2010 și obligată Camera de Licențiere să modifice în licența ÎI „Bîrcă Angelica” adresa de desfășurare a activității din or. Ungheni, str. Romană, f/n în or. Strășeni, str. Ștefan cel Mare, 159. Hotărîrea enunțată a devenit irevocabilă la 02 septembrie 2014 (vol.I, f.d.f.d.6,133).

La caz, deci există o hotărîre judecătorească, care în mod irevocabil se bucură de prezumția absolută de adevăr (res judicata pro veritate habetur) și are autoritate de lucru judecat.

În conformitate cu art. 123 alin. (2) CPC, faptele stabilite printr-o hotărîre judecătorească irevocabilă într-o pricină civilă soluționată anterior în instanță de drept comun sau în instanță specializată sînt obligatorii pentru instanța care judecă pricina și nu se cer a fi dovedite din nou și nici nu pot fi contestate la judecarea unei alte pricinii civile la care participă aceleași persoane, constatările reținute prin

hotărîrea judecătorească irevocabilă dată într-un alt proces nu se cer a fi dovedite (art. 123 alin. (1) CPC).

În lumina principiului autorității de lucru judecat, instanța de recurs reține că o hotărîre judecătorească prin care s-au stabilit faptele enunțate, cât și constatările reținute în mod irevocabil, se bucură de prezumția absolută de adevăr și nu pot fi contrazise printr-o altă hotărîre. Răsturnarea puterii lucrului judecat, printr-o reluare a judecării într-o nouă acțiune între părți, determină o instabilitate a raporturilor juridice civile, care, odată stabilite printr-o hotărîre judecătorească cu caracter irevocabil, intră în sfera raporturilor de ordine publică, pe care părțile nu o pot modifica nici în situația în care ar exista acordul lor.

Din materialele cauzei mai rezultă că, pe toată perioada aflării părților în litigiu, recurenta – reclamantă ÎI „Bîrcă Angelica” nu a avut posibilitate de a activa din lipsa permisului de activitate pe care-l putea oferi intimata – pîrîta Camera de Licențiere, iar din această cauză, a suferit pierderi atât materiale, cât și morale, motiv pentru care a fost sesizată instanța de judecată cu prezenta acțiune, solicitînd încasarea din contul Camerei de Licențiere în beneficiul său a prejudiciului material în sumă totală de 244795,88 lei și suma de 50000 lei – cu titlu de prejudiciu moral, precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

Fiind investită cu judecarea cauzei în fond, prima instanță avînd ca obiect repararea prejudiciului material și moral, s-a pronunțat în favoarea netemeinicii acțiunii și respingerii acesteia ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2015, a fost admis apelul declarat de către ÎI „Bîrcă Angelica”, casată integral hotărîrea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 12 mai 2015 și emisă o nouă hotărîre, de admitere parțială a acțiunii.

Instanța de recurs menționează că, decizia Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2015, a fost contestată de către ÎI „Bîrcă Angelica” prin intermediul reprezentantului său – avocatul Craiu Serghei în partea respingerii pretenției privind încasarea venitului ratat și a admiterii parțiale a pretenției privind repararea prejudiciului moral. Prin urmare, prin prima art. 442 alin. (1) CPC, care statuează că, judecînd recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărîrii atacate, fără a administra noi dovezi, recursul vizat urmează a fi examinat sub aspectul legalității și temeiniciei deciziei în părțile enunțate.

Verificînd argumentele recursului ÎI „Bîrcă Angelica” prin intermediul reprezentantului său – avocatul Craiu Serghei în raport cu materialele cauzei, Colegiul judiciar consideră parțial întemeiate criticile în partea admiterii parțiale a acțiunii privind repararea prejudiciului moral. În rest, Colegiul judiciar consideră că, concluzia instanței de apel despre necesitatea respingerii pretenției privind încasarea venitului ratat este justă, ea avînd la bază cumulul dovezilor administrate în cadrul dezbaterilor judiciare, cărora le-a fost dată aprecierea juridică cuvenită, conform cerințelor art. 130 CPC RM.

Cu referire la solicitarea reclamantei ÎI „Bîrcă Angelica”, invocată în cererea de chemare în judecată, privind repararea prejudiciului moral, instanța de recurs

consideră oportun de a reitiera în prezenta speță prevederile art. 1404 alin.alin. (1) și (2) Cod civil, care indică că, prejudiciul cauzat printr-un act administrativ ilegal sau nesoluționarea în termen legal a unei cereri de către o autoritate publică sau de către o persoană cu funcție de răspundere din cadrul ei se repară integral de autoritatea publică. Persoana cu funcție de răspundere va răspunde solidar în cazul intenției sau culpei grave. Persoanele fizice au dreptul să ceară repararea prejudiciului moral cauzat prin acțiunile indicate la alin.(1).

Iar în corespundere cu art. 2 din Legea privind înregistrarea de stat a persoanelor juridice și a întreprinzătorilor individuali nr.220 din 19 octombrie 2007, întreprinzătorul individual este persoana fizică cu capacitate de exercițiu deplină, care practică activitate de întreprinzător în nume și pe risc propriu, fără a constitui o persoană juridică, și este înregistrată în modul stabilit de lege.

În temeiul art.1422 alin.alin. (1) și (2) Cod civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral (suferințe psihice sau fizice) prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de legislație, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin echivalent bănesc. Prejudiciul moral se repară indiferent de existența și întinderea prejudiciului patrimonial.

Totodată, conform prevederilor art. 1423 alin. (1) și (2) Cod civil RM, mărimea compensației pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăție al autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate. Caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice le apreciază instanța de judecată, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, precum și statutul social al persoanei vătămate.

Respectiv, fiecare persoană care pretinde că a suferit, este în drept să-și estimeze prejudiciul adus, dar numai instanța de judecată este împuternicită de lege să aprecieze cuantumul prejudiciului moral, conducându-se de noțiunea reparării rezonabile, de circumstanțele cazului concret, de personalitatea părților. Cuantumul compensației depinde și de durata menținerii consecințelor vătămării. Instanța de judecată, la stabilirea cuantumului prejudiciului moral, i-a în considerație circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul.

Sub aspectul acestor prevederi legale și reieșind din specificul acțiunii, instanța de recurs concluzionează că, instanța de apel cu aplicarea corectă a legii materiale care guvernează raportul juridic litigios, corect a constatat faptul că, în speță ÎI „Bîrcă Angelica” are dreptul de a solicita repararea prejudiciului moral cauzat prin refuzul nejustificat al Camerei de Licențiere de a-i rezolva cererea sa referitoare la un drept recunoscut de lege și anume de a-i acorda permisiunea de a-și schimba adresa de desfășurare a activității. Însă, în opinia Colegiului judiciar, suma de 3000 lei, dispusă spre încasare în contul reclamantei ÎI „Bîrcă Angelica”, nu este echitabilă și suficientă pentru prejudiciul suferit, din care considerente suma în cauză urmează a fi majorată de la 3000 lei pînă la suma de 10000 lei, care este

echitabilă suferințelor psihice suportate de către reclamantă și care constituie o satisfacere echitabilă și nu un venit nejustificat pentru recurenta-reclamantă.

Or, suferințele psihice suportate de către ÎI „Bîrcă Angelica” se manifestă prin faptul că, Camera de Licențiere a refuzat neîntemeiat să soluționeze cererea recurente, iar pe toată perioada aflării părților în litigiu, reclamanta nu a avut posibilitate de a activa din lipsa permisului de activitate pe care-l putea oferi Camera de Licențiere, iar din această cauză, a suferit pierderi, cu atât mai mult că, la momentul stopării activității, dînsa avea acumulate în stocurile sale medicamente, și acestea nu au fost realizate, pierdîndu-și termenele de valabilitate deci, nu mai pot fi realizate.

Argumentele recurente – intime ÎI „Bîrcă Angelica” precum că, instanța urmează să admită integral cerința privind repararea prejudiciului moral, nu pot fi reținute. Or, suma de 50000 lei – cu titlu de prejudiciul moral, este exagerat de mare și nu este în corespundere cu caracterul și gravitatea suferințelor psihice suportate de către ultima.

Cu referire la pretenția privind încasarea venitului ratat în sumă de 231026,25 lei, instanța de recurs consideră că, aceasta corect a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Într-adevăr, potrivit dispoziției art. 610 alin.alin. (1) și (2) Cod civil, despăgubirea pe care o datorează debitorul pentru neexecutare cuprinde atât prejudiciul efectiv cauzat creditorului, cât și venitul ratat. Ratat se consideră venitul care ar fi fost posibil în condițiile unui comportament normal din partea autorului prejudiciului în împrejurări normale, însă această normă nu poate constitui drept temei pentru admiterea pretenției sus-indicate, în situația în care sarcina probațiunii existenței, precum și a mărimii venitului ratat revine părții vătămate, care trebuie să demonstreze că ar fi putut și trebuit să obțină anumite venituri.

La materialele dosarului, însă, nu au fost anexate probe pertinente și veridice, care ar confirma că pe perioada stopării activității, ÎI „Bîrcă Angelica” ar fi putut și trebuit să obțină venituri în sumă de 231026,25 lei. Deci, ultima nu a probat acest venit, precum și nu a demonstrat cum l-a ratat.

Cu referire la cererea recurente ÎI „Bîrcă Angelica”, privind încasarea cheltuielilor de judecată, instanța de recurs relevă că, aceasta nu este lipsită de dreptul de a se adresa cu o cerere de chemare în judecată în acest sens în procedură contencioasă de drept comun, or, această solicitare nu a constituit obiect al dezbaterilor judiciare în instanța de apel pe motiv că, ultima la examinarea cauzei în apel nu a solicitat acest lucru.

Din considerentele menționate și avînd în vedere faptul că nu este necesară verificarea suplimentară de dovezi, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul declarat de către ÎI „Bîrcă Angelica” cu modificarea deciziei instanței de apel în sensul enunțat.

Cît privește recursul declarat de către Camera de Licențiere prin intermediul reprezentantului său – Ana Samson, acesta este neîntemeiat și care urmează a fi respins.

Instanța de recurs menționează că, decizia Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2015, a fost contestată de către Camera de Licențiere prin intermediul reprezentantului său – Ana Samson în partea admiterii parțiale a pretenției privind repararea prejudiciului moral și a pretenției prejudiciului material în sumă de 13709,63 lei. Prin urmare, prin prima art. 442 alin. (1) CPC, care statuează că, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi, recursul vizat urmează a fi examinat sub aspectul legalității și temeiniciei deciziei în părțile enunțate.

În conformitate cu art. 14 alin. (1) și (2) Cod civil, persoana lezată într-un drept al ei poate cere repararea integrală a prejudiciului cauzat astfel. Se consideră prejudiciu cheltuielile pe care persoana lezată într-un drept al ei le-a suportat sau urmează să le suporte la restabilirea dreptului încălcat, pierderea sau deteriorarea bunurilor sale (prejudiciu efectiv), precum și beneficiul neobținut prin încălcarea dreptului (venitul ratat).

Totodată, conform art. 1404 alin. (1) din Codul civil, prejudiciul cauzat printr-un act administrativ ilegal sau nesoluționarea în termen legal a unei cereri de către o autoritate publică sau de către o persoană cu funcție de răspundere din cadrul ei se repară integral de autoritatea publică. Persoana cu funcție de răspundere va răspunde solidar în cazul intenției sau culpei grave. Iar, alin. (4) al aceluiași articol prevede că în cazul în care o autoritate publică are o obligație impusă de un act adoptat în scopul protecției contra riscului de producere a unui anumit fel de prejudiciu, ea răspunde pentru prejudiciul de acest fel cauzat sau nepreîntâmpinat prin neexecutarea obligației, cu excepția cazului când autoritatea publică demonstrează că a dat dovadă de diligență rezonabilă în executarea obligației.

În conformitate cu art. 118 alin. (1) CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Din materialele dosarului rezultă că pe perioada examinării pricinii civile la cererea de chemare în judecată a ÎI „Bîrcă Angelica” împotriva Camerei de Licențiere cu privire la contestarea actului administrativ și obligarea modificării în licență a adresei de desfășurare a activității, activitatea ÎI „Bîrcă Angelica” a fost stopată, deoarece Camera de Licențiere nu a modificat în licență adresa de desfășurare a activității, acest fapt este confirmat prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 31 iulie 2014, care în speță are autoritate de lucru judecat.

Astfel, fapta ilicită a Camerei de Licențiere este o inacțiune reieșind din faptul că drepturile subiective ale ÎI „Bîrcă Angelica” s-au lezat prin refuzul nejustificat al intimatului de a rezolva cererea privind obținerea unei permisiuni de a-și schimba adresa de desfășurare a activității.

Sub acest aspect, Colegiul judiciar concluzionează că, instanța de apel corect și legal a dispus încasarea din contul Camerei de Licențiere în beneficiul ÎI „Bîrcă Angelica” a prejudiciului material în sumă de 13709,63 lei, or, odată cu stoparea activității, ÎI „Bîrcă Angelica” avea acumulate în stocurile sale medicamente, care din cauza stopării activității sale, nu au fost realizate și le-au expirat termenele de

valabilitate și, prin urmare, nu mai pot fi realizate, iar conform actului de trecere la cheltuieli și lichidare din 01 august 2014, a fost trecută la cheltuieli și lichidare marfa expirată de pe 16 noiembrie 2013 pînă la 01 august 2014 în sumă de 13709,63 lei (vol.I, f.d.69-74).

Din considerentele menționate și avînd în vedere faptul că nu este necesară verificarea suplimentară de dovezi, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de către Camera de Licențiere prin intermediul reprezentantului său – Ana Samson cu menținerea deciziei instanței de apel în sensul enunțat.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit.lit. a) și e) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

Se respinge recursul declarat de către Camera de Licențiere prin intermediul reprezentantului său – Ana Samson.

Se admite recursul declarat de către întreprinderea individuală „Bîrcă Angelica” prin intermediul reprezentantului său – avocatul Craiu Serghei.

Se modifică decizia Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2015, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de întreprinderea individuală „Bîrcă Angelica” împotriva Camerei de Licențiere cu privire la repararea prejudiciului material și moral, prin majorarea cuantumului prejudiciului moral încasat din contul Camerei de Licențiere în beneficiul întreprinderii individuale „Bîrcă Angelica” de la suma de 3000 lei pînă la suma de 10000 (zece mii) lei.

În rest, decizia Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2015, se menține.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,

Judecător:

Tatiana Vieru

Judecători:

Iurie Bejenaru

Oleg Sternioală

Tamara Chișca-Doneva

Valentina Clevadi